

Ако знаш да размишљаш, да посматраш, да упознајеш,
а да никад не будеш скептик или рушилац.

Ако знаш да сањариш, а да ти сан не буде господар.

Ако знаш да мислиш, а да не будеш машталац.

Ако можеш да будеш заљубљен, али не луд од љубави.

Ако можеш да будеш храбар, али никад необазрив.

Ако можеш да будеш јак, а ипак останеш нежан.

Ако можеш да будеш паметан и добар,

а да ниси ни чистунац ни ситничар.

Ако можеш да останеш једноставан

и ако си саветодавац краљева.

Ако можеш да волиш све пријатеље као браћу,
а не мрзиш оне који тебе мрзе и да се ипак бориш и браниш.

Ако можеш да слушаш како о теби лажу,

а да сам не кажеш ни једне лажи.

Ако можеш да задобијеш победу после пораза,

а да те две варке подједнако примиши.

Ако можеш да сачуваш храброст и поштење,

када је сви остали изгубе.

Тада ће победа и слава бити заувек твоји послушни робови,
и оно што више вреди него све победе и сва слава,
БИЋЕШ ЧОВЕК – СИНЕ МОЈ !

Књигу посвећујем сину Арсенију